

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221200810
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3221200810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v právnej veci navrhovateľky: I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX, zastúpená: N.. Marek Pavlík, advokát so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 361/20 a osoby povinnej platiť výživné: I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX, zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., so sídlom Bratislava, Dunajská 12, o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky a osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1Pc/30/2021-324 zo dňa 03. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil osobe povinnej platiť výživné I. N., nar. XX.XX.XXXX povinnosť s účinnosťou od 03.08.2021 prispievať na výživu navrhovateľky sumou 300,- eur mesačne, a to vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Vo výroku II. uložil osobe povinnej platiť výživné zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 03.08.2021 do rozhodnutia súdu vo výške 142,2 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur, ktoré sú splatné s bežným výživným až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Vo výroku III. uviedol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1P/94/2017 zo dňa 16.01.2018, právoplatný dňa 19.01.2018, v časti určenia vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke. Vo výroku IV. vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vo výroku V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 03.08.2021 žiadala, aby súd zaviazal osobu povinnú platiť výživné (ďalej len „otec navrhovateľky“) k povinnosti prispievať jej na výživu mesačne sumou 400,- eur, s účinnosťou odo dňa podania návrhu, a to vždy do 10. dňa v tom- ktorom mesiaci vopred, pričom za obdobie odo dňa podania návrhu až do rozhodnutia súdu žiadala priznať zameškané výživné, ktoré súd povolí otcovi splácať v splátkach v sume 80 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľka žiada zvýšenie mesačného výživného na sumu 400 eur, čo je podľa nej primeraná suma na to, že jej mesačné výdavky sú v sume 565 eur a na to, že je študentkou na vysokej škole. Ide o denné štúdium. Domov chodí zhruba raz za mesiac. Suma 565 eur predstavuje jej konečné mesačné výdavky, ktoré má v súčasnosti so životom v Prahe. Z výsluchu otca navrhovateľky súd zistil, že otec navrhovateľky sa s navrhovateľkou nestretáva. Uviedol, že je v takej situácii, že má problém platiť aj to, čo platil doteraz. Svoje mesačné náklady na život vyčíslil sumou 1.800 eur mesačne a k tomu, že jeho mesačné výdavky prevyšujú jeho mesačné príjmy dodal, že tieto pokrýva z pôžičiek, ktoré súdu vie dokladovať. Tiež poberá "SOS dotáciu" , od januára tohto roka dostával 870 eur mesačne na obdobie pol roka. Teraz od septembra mu schválili 420 eur vzhľadom k jeho príjmu. Príjem z prenájmu nehnuteľnosti má vo výške 300,- eur

z jedného bytu , z druhého je 200 eur a z kancelárie cca 150 eur, ale v tom je aj internet. S týmto vlastníctvom má aj náklady, musí zabezpečovať všetky revízne služby. Právne vec súd posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Mal za preukázanú potrebu zvýšenia výživného zo strany otca navrhovateľky k navrhovateľke, pričom pri posudzovaní dôvodnosti nároku navrhovateľky nezistil rozpor s dobrými mravmi. Vyživovacia povinnosť otca navrhovateľky k navrhovateľke (v tom čase maloletej) bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1P/94/2017, zo dňa 16.01.2018, právoplatného dňa 19.01.2018, a to vo výške 265 eur mesačne. Po preskúmaní súčasných finančných, majetkových a zárobkových schopností otca navrhovateľky a aktuálnych nevyhnutných životných potrieb a nákladov navrhovateľky, súd dospel k záveru, že súčasná výška vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky k navrhovateľke v sume 265 eur mesačne je nedostačujúca, a teda že potreba zmeny výšky vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky k navrhovateľke je odôvodnená. Vzhľadom k súčasným majetkovým a zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca navrhovateľky nie je možné tohto zaviazat' k plneniu vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke v sume 400 eur mesačne tak, ako to žiadala navrhovateľka vo svojom návrhu, hlavne s poukazom na jeho druhú vyživovaciu povinnosť k sestre navrhovateľky, ale aj jeho ďalších oprávnených mesačných výdavkov, ktoré súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní. Čo sa týka aktuálnych pomerov na strane navrhovateľky, v súčasnosti je navrhovateľka, oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti, už plnoletá, má 20 rokov a je študentkou prvého ročníka denného bakalárskeho štúdia na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe, čo mal súd za jednoznačne preukázané z potvrdenia o štúdiu zo dňa 27.08.2021. S poukazom na tento stav ešte stále nie je schopná sama sa živiť, pretože sa sústavne pripravuje na výkon budúceho povolania, a to formou denného štúdia na vysokej škole. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že navrhovateľka je súčasne konateľkou v obchodnej spoločnosti Iveta Jurčíková - MEI, s.r.o. IČO: 54 011 884, založenej matkou navrhovateľky ako jedinou spoločníčkou tejto spoločnosti dňa 28.08.2021. Na strane navrhovateľky nastala teda, oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti, významná zmena, spočívajúca v zmene štúdia - už nie je študentkou gymnázia, na ktoré denne dochádzala a žila v spoločnej domácnosti s matkou a sestrou, ale študuje na vysokej škole a prevažnú časť mesiaca býva na internáte. Mesačné náklady navrhovateľky na život v Českej republike sú vo výške 570 eur. Pokiaľ ide o príjem navrhovateľky zo živnosti, súd kladne hodnotil snahu navrhovateľky sama sa podieľať na svojich životných nákladoch, avšak živnosť prevádzkovala od 15.01.2021 do 31.08.2021, to znamená, že v súčasnosti už takýto príjem nedosahuje. Zároveň súd zistil, že v období od marca 2021 do júla 2021 jej bol vyplácaný príspevok v rámci projektu "Prvá pomoc" z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v celkovej výške za toto obdobie v sume 4.020 eur. Na tomto mieste súd poznamenáva, že navrhovateľka žiada určiť výšku vyživovacej povinnosti až od 03.08.2021, kedy jej už tento príspevok vyplácaný nebol, nemala príjem ani zo živnosti, ktorú k 31.08.2021 ukončila a preukázateľne jej už v priebehu mesiaca august 2021 vznikali výdavky súvisiace so zabezpečením jej štúdia v Prahe. Otec navrhovateľky v súčasnosti a aj v čase posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti podnikal, a to prostredníctvom živnosti (Martin Jurčík - GAREL IČO: 30 327 377) a zároveň bol a je jediný spoločník obchodnej spoločnosti (Martin Jurčík - GAREL s.r.o. IČO: 47 039 396). Otec navrhovateľky má ako jediný spoločník spoločnosti Martin Jurčík - GAREL s.r.o., podľa výsledkov daňového priznania za rok 2020 po porovnaní príjmov a výdavkov príjem vo výške 8.144,30 eur ročne, t.j. cca 700 eur mesačne. Podľa daňového priznania podnikateľského subjektu Martin Jurčík - GAREL IČO: 30 327 377 dosiahol za rok 2020 stratu. Zároveň dopytom na ÚPSVaR súd zistil, že podnikateľskému subjektu - SZČO Martin Jurčík - GAREL IČO: 30 327 377, bol poskytnutý príspevok v rámci projektu "Prvá pomoc", pričom za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 mu bol vyplatený príspevok spolu vo výške 6.600 eur. Pri posudzovaní ďalších možných príjmov na strane otca súd zohľadnil aj skutočnosť, že otec v rámci doposiaľ nevysporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželstva s matkou navrhovateľky užíva nehnuteľnosti patriace do BSM, z prenájmu ktorých má príjem, a to aj po zohľadnení nákladov, ktoré na údržbu týchto nehnuteľností vynakladá, pričom výšku tohto jeho ďalšieho príjmu preukázal v celkovej sume 651 eur mesačne. Ďalej súd zohľadnil aj osobné vlastníctvo otca navrhovateľky k strelným zbraňam v obstarávacej hodnote cca 2.500,- eur. Napokon súd zohľadnil vlastníctvo obchodnej spoločnosti otca navrhovateľky, ktorej je jediným spoločníkom, k stavebným strojom, ktoré predstavujú taktiež majetok vyššej hodnoty vo vlastníctve otca navrhovateľky (resp. obchodnej spoločnosti otca, ktorej je jediný spoločník), pričom sú možnosti otca na prenájom týchto strojov a ich využitie bezpredmetné, podstatné je, že ich vlastní, a teda môže s nimi disponovať, či už ich prenajímať alebo predat'. Nakoniec, v súvislosti s mesačnými výdavkami otca navrhovateľky, ktoré vyčíslil vo výške 1.803 eur za mesiac, súd uviedol, že nemal za preukázané všetky deklarované výdavky. Súd mal za to, že súčasná finančná, majetková a zárobková situácia otca umožňuje zvýšiť

mu vyživovaciú povinnosť voči navrhovateľke len na sumu 300 eur, a to s účinnosťou od 03.08.2021, t.j. odo dňa podania návrhu, nakoľko mal za preukázaný vznik zvýšených nákladov navrhovateľky na zabezpečenie jej vysokoškolského štúdia už minimálne od tohto dátumu (výrok I.). Súd určil vyživovaciú povinnosť otca navrhovateľky vo výške 300,- eur mesačne, už odo dňa podania návrhu, t.j. od 03.08.2021, nakoľko už v tomto čase navrhovateľka vynakladala finančné prostriedky na zabezpečenie si bývania a štúdia v Českej republike, potrebného na jej nadchádzajúce vysokoškolské štúdium v Prahe. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1P/94/2017 zo dňa 16.01.2018 právoplatného dňa 19.01.2018, v časti určenia výšky výživného otca navrhovateľky k navrhovateľke (výrok III.). Vo zvyšnej časti nároku navrhovateľky súd návrh zamietol, s poukazom na vyššie odôvodnené majetkové a zárobné schopnosti a možnosti otca navrhovateľky, jeho nevyhnutné životné náklady a ďalšiu vyživovaciú povinnosť (výrok IV.). O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhovateľky. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedol, že v čase podávania návrhu na zvýšenie výživného, t. j. dňa 03.08.2021 podľa výpisu zo živnostenského registra vykonávala navrhovateľka podnikateľskú činnosť. Živnostenské oprávnenie navrhovateľke zaniklo ku dňu 31.08.2021, a preto nesúhlasil s návrhom navrhovateľky, v ktorom žiadala, aby bolo výživné určené odo dňa podania návrhu, keď v čase podávania návrhu existovali podmienky na strane navrhovateľky odôvodňujúce zánik vyživovacej povinnosti a nie naopak. Poukázal na to, že navrhovateľka je stále konateľkou v spoločnosti Iveta Jurčíková - MEI s.r.o., IČO: 54 011 884, so sídlom Trenčín, Východná 2338/21. Podľa otca navrhovateľky sa súd nevysporiadal s tým, že navrhovateľka má aj naďalej status podnikateľky. Otec mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že súd posudzuje odôvodnené potreby oprávneného ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Namietal záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k mesačným výdavkom na stravu navrhovateľky vo výške 200,- eur a dopravy vo výške 40 eur. Súdu nebol doložený dôkaz o jazykovom mesačnom kurze vo výške 40,- eur. Taktiež namietal výšku výdavku za mobil, nakoľko bolo preukázané, že telefóny navrhovateľky a jej sestry sú písané na spoločnosť ich matky. Otec navrhovateľky považoval za odôvodnené iba mesačné výdavky navrhovateľky vo výške 245,- eur. Podľa otca navrhovateľky tak iba výška výživného, ktorú hradí on pokrýva navrhovateľke jej potreby. Ďalej poukázal na to, že v konaní bol preukázaný pokles jeho príjmov. Súd podľa otca neuviedol celkovú výšku príjmov na strane povinného z vyživovacej povinnosti, z ktorej pri určení výšky výživného vychádzal. Namietal, že nie je pravdou, že by mal ďalší príjem z prenájmu nehnuteľností vo výške 650,- eur, keď ide o príjem spoločnosti Martin Jurčík GAREL s.r.o., ktorý už bol zohľadnený súdom v rámci výsledkov z daňového priznania za obdobie roku 2020 a bol premietnutý už v sume 8.144,30 eur. Navyše príjem vo výške 8.144,30 eur nie je príjmom čistým, a teda súd mal vychádzať z príjmu, ktorý podnikateľský subjekt dosahuje po zdanení. K osobnému vlastníctvu strelných zbraní otec uviedol, že tieto dostal darom, a teda neboli obstarané otcom, a preto nie je možné tieto považovať za majetok vyššej hodnoty otca navrhovateľky. Otec navrhovateľky nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že vlastníctvo k stavebným strojom predstavuje majetok vyššej hodnoty, keďže tieto sú podľa otca staré a momentálne sú na 80 % nefunkčné. Z odôvodnenia podľa otca nevyplýva, ktoré výdavky otca považoval za nevyhnutné. Súd nebral do úvahy skutočnosť, že počas manželstva si zobrali úver, ktorý spláca výlučne povinný vo výške 527,65 eur. Otec navrhovateľky poukázal na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorej je potrebné rozlíšiť prípady, keď sa rozhoduje o výživnom na plnoleté dieťa a výživnom na dieťa maloleté. Ďalej podľa otca navrhovateľky by sa na výživnom rovnakou sumou mala podieľať i matka navrhovateľky. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Podľa navrhovateľky súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedla, že z jej strany bol navrhnutý dôkaz, aby súd ustanovil znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, odvetvie kontroling, a to za účelom zistenia príjmov a výdavkov otca v podnikateľskej činnosti a posúdenia účelnosti výdavkov vynaložených v súvislosti s podnikaním. Súd takýto dôkaz nevykonal a nemal k dispozícii informácie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a teda, či celkový príjem otca navrhovateľky vykázaný len prostredníctvom predložených daňových priznaní za rok 2019 a rok 2020 a účtovných závierok z 2019 a 2020 zodpovedá jeho reálnemu

príjmu. Navrhovateľka od svojej matky má informácie, že jej otec ako dlhoročný podnikateľ si pravidelne optimalizoval svoje daňové povinnosti, pričom je namieste sa domnievať, že sa tak stalo aj za účtovný rok 2019 a hlavne za účtovný rok 2020, keď navyše súd dopytom na UPSVaR zistil, že podnikateľskému subjektu SZČO Martin Jurčík - GAREL, IČO: 30 327 377 bol poskytnutý príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“, pričom za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 mu bol vyplatený príspevok spolu vo výške 6.600,- eur. Podľa navrhovateľky jej otec koná v konaní účelovo, keď na otázku, či má možnosti vyššieho zárobku odpovedal, že mu to stačí tak ako to je v súčasnosti, vzhľadom na to, že si musí na živobytie požičiavať a je v daňovej strate. Ďalej namietala, že za obdobie od 01- 11/2021 neboli vôbec skúmané príjmové pomery otca. Súd podľa navrhovateľky nezohľadnil závery znaleckého posudku č. 143/2021 Ing. Ivana Dobiaša o stanovení všeobecnej hodnoty nájmu nehnuteľností zapísaných na LV č. 2166 v k. ú. Bánovce nad Bebravou za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2020. Otec navrhovateľky všetky nehnuteľnosti užíva výlučne sám a pre seba má aj všetky úžitky. Je jeho slobodným rozhodnutím, že v týchto nehnuteľnostiach prenajíma iba 2 byty a 1 nebytový priestor. Ostatné priestory neprenajíma, ale užíva ich sám, a to iba pre svoje súkromné a podnikateľské účely. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súhlasí s tým, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP a teda, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, avšak z dôvodov, ktoré uvádza vo svojom odvolaní. Navrhovateľka si uplatnila zvýšenie výživného podaním zo dňa 03.08.2021 z dôvodu, že už nemala žiadny príjem zo živnosti. Úvahy otca navrhovateľky o zániku vyživovacej povinnosti nemajú podľa navrhovateľky oporu ani v skutkovom stave a ani v právnej úprave. Navrhovateľka riadne zdokladovala a preukázala, že pokračuje v príprave na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole v zahraničí a svoje oprávnené výdavky súdu predložila. Ďalej poukázala na potrebu podrobného preskúmania príjmov otca a jeho výdavkov. Uviedla, že podnikanie v oblasti stavebníctva nebolo pandemiou takmer vôbec dotknuté. Pomery na strane otca navrhovateľky neboli zistené v potrebnom rozsahu pre konečné rozhodnutie súdu.

5. Otec navrhovateľky v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky a k jej predchádzajúcemu vyjadreniu uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil výšku príjmov otca navrhovateľky, pričom ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, súd prvej inštancie sa s návrhom právneho zástupcu navrhovateľky na ustanovenie znalca do konania náležitým spôsobom vysporiadal. Otec navrhovateľky odmietol tvrdenie, že by súd nemal k dispozícii informácie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Ďalej uviedol, že príjmy a výdavky otca, ktoré mal otec v roku 2019 sú pre toto konanie irelevantné, nakoľko súd pri rozhodovaní vychádza vždy z aktuálneho stavu a nie z období, ktoré tomuto predchádzali. Otec navrhovateľky odmietol tvrdenie, že by si optimalizoval daňové povinnosti. Skutočnosť, že dostal príspevok prvej pomoci iba potvrdzuje, že otec navrhovateľky bol uznaný ako oprávnená osoba požadovať pomoc, nakoľko jeho príjmy preukázateľne v dôsledku pandémie poklesli. Ohľadne príjmu z prenájmu nehnuteľnosti, otec zopakoval svoju argumentáciu z podaného odvolania. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľky o tom, že je otcovým slobodným rozhodnutím, že z nehnuteľnosti prenajíma iba 2 byty a 1 nebytový priestor uviedol, že je to spôsobené tým, že nie je po nich dopyt. Ďalej zopakoval, že zrušenie živnostenského oprávnenia zo strany navrhovateľky bolo účelové a špekulatívne, keďže v danom čase už podala návrh na zvýšenie výživného. Podľa otca, konateľ spoločnosti treba považovať za samostatne zárobkovo činnú osobu. Navrhovateľka tak spĺňa predpoklady v zmysle Zákona o rodine na to, aby sa samostatne živila. Za sporné považoval to, že súd prvej inštancie priznal navrhovateľke výživné odo dňa 03.08.2021, t. j. odo dňa podania návrhu, a to s poukazom na to, že navrhovateľka predložila iba potvrdenie o prijatí na vysokú školu, čo ale nepreukazuje, že dieťa je študentom vysokej školy dennej formy štúdia, ktorým sa stáva až po absolvovaní zápisu do prvého ročníka. V čase, keď podala návrh, na vysokú školu ani len nenastúpila, čo je podľa otca dôvod, prečo relevantným spôsobom nepredložila súdu výdavky s tým spojené. Otec trvá na tom, že oblasť stavebníctva bola jednou z najviac postihnutých oblastí v dôsledku pandémie. Otec navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Navrhovateľka v písomnej replike k vyjadreniu otca uviedla, že trvá v celom rozsahu na svojom odvolaní a ňou uvedené odvolacie dôvody sú podľa navrhovateľky dané. Ďalej navrhovateľka len

zopakovala svoju argumentáciu z podaného odvolania a vyjadrenia, na ktorých v plnom rozsahu zotrvala. Poprela tvrdenie otca, že by si mala optimalizovať svoje výdavky.

7. Otec navrhovateľky v písomnej duplike k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že predkladané vyjadrenie navrhovateľky nereflektuje v plnom a úplnom rozsahu na argumentáciu otca uvedenú v ostatnom podaní a obsahuje iba ad hoc tvrdenia, ktoré súd podľa otca povytŕhané z kontextu. Otec poukázal na svoju výpoveď z pojednávania konaného dňa 14.10.2021 a na skutočnosť, že . Poukázal na to, že pre rozhodnutia súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Súd nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať alebo ktoré nastanú až po vyhlásení rozsudku, alebo ktoré mu predchádzali. Ďalej ohľadne výdavkov navrhovateľky, príjmu otca z prenájmu nehnuteľnosti, postavenia navrhovateľky ako samostatne zárobkovo činnnej osoby a určenia zvýšeného výživného odo dňa 03.08.2021, otec zopakoval svoju argumentáciu z podaného odvolania a predchádzajúceho vyjadrenia.

8. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Po preskúmaní majetkových a zárobkových schopností otca navrhovateľky a aktuálnych nevyhnutných životných potrieb a nákladov navrhovateľky, súd dospel k záveru, že súčasná výška vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky v sume 265,- eur mesačne je nedostatočná a potreba zmeny výšky vyživovacej povinnosti je odôvodnená. Súd vychádzal predovšetkým zo zmeny na strane navrhovateľky spočívajúcej v zmene úrovne štúdia navrhovateľky, a to štúdiom na vysokej škole v zahraničí v Českej republike, v dôsledku čoho sa jej podstatne zvýšili mesačné výdavky. Súd ďalej konštatoval, že majetkové a finančné pomery otca sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti podstatne nezmenili. Súd mal za to, že súčasná majetková a finančná situácia otca, po zohľadnení ďalších vyživovacích povinností, ktoré otec má, otcovi umožňuje zvýšiť vyživovacia povinnosť len na sumu 300,- eur s účinnosťou od 03.08.2021, keďže mal súd preukázaný vznik zvýšených nákladov navrhovateľky na zabezpečenie jej vysokoškolského štúdia už od tohto dátumu.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam osoby oprávnenej na výživné - navrhovateľky a k odvolacím námietkam otca navrhovateľky ako osoby povinnej platiť výživné dodáva nasledovné:

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľke upravená rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn 1P/94/2017 zo dňa 16.01.2018, právoplatným dňa 19.01.2018 vo výške 265,- eur. V danom čase bola navrhovateľka maloletá, mala 16 rokov a bola študentkou gymnázia.

18. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť o vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu potom, čo bola už vyživovacia povinnosť súdom určená, je zmena pomerov. Pri zohľadnení zmeny pomerov je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, ktorým bola vyživovacia povinnosť súdom naposledy upravená (t. j. vtedy, keď ide o podstatnú zmenu pomerov). V prípade, keď má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd je v rámci tohto konania povinný objasniť skutočný stav veci v zmysle § 35 CMP a na základe zisteného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

19. Uvedené porovnanie pomerov súd prvej inštancie vykonal správne a na základe jeho výsledkov vo veci aj správne rozhodol. Vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľke bola naposledy upravená v čase, kedy mala navrhovateľka 16 rokov a bola študentkou gymnázia. Z rozhodnutia Univerzity Karlovej v Prahe, Prírodovedeckej fakulty zo dňa 16.06.2021 vyplýva, že navrhovateľka bola prijatá na štúdium na vysokej škole v zahraničí. Z potvrdenie o štúdiu zo dňa 27.08.2021 vyplýva, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy Univerzity Karlovej prezenčnou formou v akademickom roku 2021/2022. Akademický rok na uvedenej univerzite sa začal 01.10.2021. Tomuto nepochybne predchádzali zvýšené výdavky navrhovateľky v súvislosti s prípravou na nástup na vysokú školu, a to vzhľadom na to, že minimálne od 27.08.2021 je navrhovateľka študentkou vysokej školy. Námietku otca navrhovateľky vo vzťahu k tomu, že súd zvýšil vyživovaciu povinnosť od podania návrhu, t. j. odo dňa 03.08.2021, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko navrhovateľka už v danom čase mala zvýšené náklady v súvislosti so zabezpečením štúdia na vysokej škole. Oproti poslednej úprave výživného sa tak podstatne zmenili potreby navrhovateľky, keď sa zvýšili výdavky v súvislosti s nástupom na vysokú školu v zahraničí, štúdiom na vysokej škole, ubytovaním a cestovaním navrhovateľky, ako aj v súvislosti so zvýšením celkových nákladov navrhovateľky, na ktoré bolo potrebné podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine prihliadať.

20. Otec navrhovateľky ďalej vo vzťahu k určeniu výživného odo dňa podania návrhu namietal, že navrhovateľka vykonávala podnikateľskú činnosť, a to na základe živnosti. Živnosť navrhovateľka prevádzkovala od 15.01.2021 do 31.08.2021. Súd prvej inštancie správne uviedol, že pre posúdenie vyživovacej povinnosti má relevantný význam obdobie od podania návrhu. Ak by aj navrhovateľka dosahovala príjem zo živnosti, v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľka je z takéhoto príjmu schopná sama sa živiť, ako uvádzal otec. Takto nebolo možné hodnotiť ani príjem z projektu „Prvá pomoc“ vo výške 4.200,- eur, ktorý bol navrhovateľke vyplácaný v období od marca 2021 do júla 2021, a teda, že by vzhľadom na tento príjem navrhovateľka bola schopná sama sa živiť. Odvolací súd poukazuje na to, že je bežné, že študent po skončení školského roka (či medzi ukončením strednej školy a nástupom na vysokú školu) na svoje potreby zarobí peniaze, a to či už formou dohody o brigádnickej práci študentov, alebo aj inou formou, pričom nie je vylúčená ani forma, ktorú zvolila navrhovateľka. Takýto zárobok však nie je stály a dlhodobý tak, aby študent nadobudol z neho schopnosť sám sa živiť, zvlášť v prípade, ak následne riadne pokračuje s prípravou na budúce povolanie, kedy musí takýto zárobok v dôsledku plnenia si študentských povinností v plnom rozsahu zanechať. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd bol povinný vychádzať zo stavu, aký existoval v čase rozhodovania o výživnom.

Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľka dosahovala príjem aj v čase, kedy bol podaný návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti, resp. že by navrhovateľka bola samostatne zárobkovo činnou osobou. Z výsluchu navrhovateľky vyplývalo, že príjem zo živnosti v danom čase nemala a túto ukončila v súvislosti s prípravou na štúdium na vysokej škole. Navrhovateľka zároveň hneď po skončení štúdia na strednej škole nastúpila na vysokú školu, a preto aj obdobie medzi skončením a nástupom na vysokú školu je potrebné považovať za obdobie sústavnej prípravy navrhovateľky na budúce povolanie.

21. Skutočnosť, že je navrhovateľka zapísaná ako konateľ spoločnosti Iveta Jurčíková - MEI s.r.o., IČO: 54 011 884, so sídlom Trenčín, Východná 2338/21 ešte neznamená, že navrhovateľka je i naďalej podnikateľ, ako uvádzal otec vo svojom odvolaní. Konateľ spoločnosti nie je orgánom spoločnosti, ktorý má bez ďalšieho garantovaný príjem, či zisk zo spoločnosti. Z dokazovania, najmä z vykonaných lustrácií nevyplýva, že by navrhovateľka mala dohodnutú odmenu ako konateľ uvedenej spoločnosti, z ktorej by následne odvádzala poistné na zdravotné, či sociálne poistenie. Pokiaľ takáto odmena nebola dohodnutá, konateľa nie je možné považovať za samostatne zárobkovo činnú osobu, ako uvádzal otec navrhovateľky. Navrhovateľka ako konateľ vyššie uvedenej spoločnosti nemá z výkonu tejto funkcie príjem, ktorý by bolo potrebné posúdiť v rámci konania o vyživovacej povinnosti. Z uvedeného dôvodu, odvolací súd aj tieto námietky otca navrhovateľky vyhodnotil ako nedôvodné.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne posúdil aj oprávnené výdavky navrhovateľky. Navrhovateľka tieto v konaní preukázala, a to jednak vo vzťahu k výdavkom pred nástupom na vysokú školu, ako aj k výdavkov, ktoré vynaložila po nástupe na vysokú školu (podanie navrhovateľky zo dňa 30.11.2021), a to kópiami faktúr, cestovných dokladov, nákupných bločkov, výpismi z účtu, z ktorých vyplývali náklady navrhovateľky v takej výške, ako tieto posúdil aj súd prvej inštancie, a to ubytovanie na internáte 150,- eur, stravu vo výške 200 eur mesačne a ďalej dopravu, náklady na učebné pomôcky, hygienu, ošatenie, mobilný telefón. Pokiaľ ide o náklady navrhovateľky na mobilný telefón, otec v tejto súvislosti namietal, že tento je písaný na spoločnosť matky navrhovateľky. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, kto je vlastníkom mobilného telefónu nemožno spájať s výdavkami na prevádzku jeho držiteľom a preto aj táto námietka otca nebola dôvodná. Otec nepreukázal, že by tieto náklady na mobilný telefón uhrádzala spoločnosť matky a nie sama navrhovateľka.

23. Vo vzťahu k posúdeniu majetkových pomerov otca a jeho výdavkov, aj tu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie príjmové a majetkové pomery preskúmal v miere dostatočnej pre rozhodnutie o vyživovacej povinnosti. V konaní bolo zistené, že otec navrhovateľky prevádzkuje živnosť Martin Jurčík - GAREL IČO: 30 327377 a zároveň je jedným spoločníkom spoločnosti Martin Jurčík - GAREL s. r. o., IČO: 47 039 396. Zo živnosti dosiahol otec navrhovateľky za rok 2020 stratu, no zároveň mu bol poskytnutý príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 vo výške 6.600,- eur. Súd správne zhodnotil aj vlastníctvo otca k zbraniam ako aj vlastníctvo obchodnej spoločnosti otca navrhovateľky, ktorej je jediným spoločníkom, k stavebným strojom, ktoré predstavujú taktiež majetok vyššej hodnoty vo vlastníctve otca navrhovateľky. Otec v tomto smere nepreukázal, že by stavebné stroje boli z väčšej časti nefunkčné a že by tieto nemohli byť predmetom predaja, či iného využitia. Na tento majetok otca tak bolo potrebné prihliadať. Okrem toho, ako je uvedené vyššie, dôvod na zmenu vyživovacej povinnosti je len podstatná zmena pomerov účastníkov, ktorá vo vzťahu k týmto veciam od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti u otca nenastala. Súd prvej inštancie pri posúdení majetkových pomerov otca vychádzal hlavne z listinných dôkazov, z lustrácií otca v dostupných registroch, správ zo Sociálnej poisťovne, daňových priznaní otca za rok 2019, 2020, účtovných závierok otca a výpovedí na pojednávaní. Z týchto dôkazov bolo možné dostatočne zistiť príjmové a majetkové pomery otca, na ktorých posúdenie nebolo potrebné osobitné odborné, či vedecké poznatky. Vykonať znalecké dokazovanie by preto nebolo hospodárne a účelné, ktoré by viedlo len k zbytočnému predlžovaniu konania a k zvýšeniu finančných nákladov účastníkov v konaní, ako uviedol aj súd prvej inštancie. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania preto bolo potrebné zamietnuť. Z uvedeného dôvodu nebola dôvodná ani odvolacia námietka navrhovateľky o nevykonaní znaleckého dokazovania k posúdeniu príjmových a majetkových pomerov otca.

24. Otec v odvolaní ďalej namietal, že nie je pravdou, že by mal ďalší príjem z prenájmu nehnuteľností vo výške 650 eur, keď ide o príjem spoločnosti Martin Jurčík GAREL s.r.o., ktorý už bol zohľadnený súdom v rámci výsledkov z daňového priznania za obdobie roku 2020 a bol premietnutý už v sume 8.144,30 eur. Skutočnosť, že by bol uvedený príjem z týchto nehnuteľností príjmom uvedenej spoločnosti otca, ktorý už bol zohľadnený súdom pri posúdení zisku tejto spoločnosti, otec v konaní nepreukázal.

Uvedené nevyplývalo ani z daňových priznaní uvedenej spoločnosti. Z výpisu z listu vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 2166 v k. ú. Bánovce nad Bebravou, obec Bánovce nad Bebravou vyplýva, že tieto sú v bezpodielovom spoluvlastníctve otca a matky navrhovateľky a nie vo vlastníctve spoločnosti Martin Jurčík GAREL s.r.o. a preto nebolo možné dospieť k záveru, že by tieto boli ziskom spoločnosti otca a súd tieto už zohľadnil v rámci tohto príjmu ako namietal otec v podanom odvolaní.

25. Uvedenú výšku nájmu otec v konaní jednoznačne preukázal na základe predložených nájomných zmlúv. V tomto smere nebolo potrebné prihliadať na určenú všeobecnú hodnotu nájmu na základe znaleckého posudku č. 143/2021 Ing. Ivana Dobiaša za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2020, keď bola preukázaná reálna výška nájmu z týchto nehnuteľností. Námietka navrhovateľky o tom, že otec má možnosť prenajímať uvedené nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu nebola taktiež dôvodná. Navrhovateľka nepreukázala, že by predmetné nehnuteľnosti mohli byť predmetom ďalšieho nájmu, pričom otec v tejto súvislosti uvádzal, že tieto neboli zrekonštruované v takom rozsahu, aby ich mohol prenajímať aj iným osobám, resp., že v súčasnosti ani nie je po nich dopyt. Odvolací súd tu preto nevidel dôvod, pre ktorý by bolo potrebné vychádzať z potencionálneho príjmu z týchto nehnuteľností nad rámec toho, čo bolo preukázané v konaní, keď uvedené nehnuteľnosti sú navyše stále v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

26. Ďalšie námietky otca sa týkali jeho výdavkov na úver, ktorý mal výlučne platiť, pričom išlo o úver z manželstva vo výške 527,65 eur. Týmito námietkami sa v konaní už vyporiadal súd prvej inštancie, ktorý správne uviedol, že v konaní otec tieto výdavky nepreukázal. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí jasne uviedol, aké výdavky otca považoval za nevyhnutne vynaložené, a vo vzťahu nákladom na bývanie, pričom zohľadnil aj ďalšie vyživovacie povinnosti otca a skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, kde prihliadal na to, v akom rozsahu tvorí navrhovateľka vzhľadom na štúdium na vysokej škole v zahraničí, spoločnú domácnosť s matkou, a teda v akom rozsah sa matka podieľa na výžive aj starostlivosťou o domácnosť. Pomerom rodičov a najmä možnostiam a schopnostiam otca navrhovateľky tak podľa názoru odvolacieho súdu preto jednoznačne zodpovedá zvýšené výživné v rozsahu určenom súdom prvej inštancie.

27. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).